

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 2839
Ημερομ. Κατάθεσης: 3/2/2026

Αρετή Ι. Παπαϊωάννου
Βουλευτής (Β' Θεσσαλονίκης)

e-✉: aretipapaioannou@parliament.gr

✉ | Βουλής 4 | 1^{ος} όροφος | Γραφείο 101 | Αθήνα, 10562

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 3 Φεβρουαρίου 2026

Προς: Την Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κ. Σταύρο Παπασταύρου

Θέμα: *«Επικείμενες αυξήσεις στα τιμολόγια της ΕΥΑΘ – Κίνδυνοι εμπορευματοποίησης του νερού, κοινωνικές επιπτώσεις και προστασία ευάλωτων καταναλωτών»*

Κύριε Υπουργέ,

Σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα ([εδώ](#)), η ΕΥΑΘ Α.Ε. προσανατολίζεται σε αυξήσεις των τιμολογίων ύδρευσης, στο πλαίσιο νέας τιμολογιακής πολιτικής, που εγκρίνεται και εποπτεύεται από τη **Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων (ΡΑΑΕΥ)** και εντάσσεται στο συνολικό πλαίσιο κυβερνητικής πολιτικής για τη διαχείριση του νερού. Η επικείμενη αυτή αύξηση συνδέεται με εκτεταμένο επενδυτικό πρόγραμμα άνω των 200 εκατ. ευρώ έως το 2028.

Οι εξελίξεις αυτές προκαλούν εύλογες ανησυχίες, καθώς αφορούν την καθολική πρόσβαση των πολιτών σε ένα απολύτως αναγκαίο κοινωνικό αγαθό: το νερό.

Υπενθυμίζεται ότι το νερό **δεν είναι εμπόρευμα**, ούτε μπορεί να αντιμετωπίζεται με όρους αγοράς και κερδοφορίας. Αποτελεί **δημόσιο αγαθό και θεμελιώδες κοινωνικό δικαίωμα**, το οποίο οφείλει να παρέχεται καθολικά, ισότιμα και σε προσιτό κόστος. Η οποιαδήποτε πολιτική που οδηγεί, άμεσα ή έμμεσα, σε **εμπορευματοποίηση ή ιδιωτικοοικονομική λογική στη διαχείριση του νερού**, βρίσκεται σε αντίθεση τόσο με την κοινωνική αποστολή των εταιρειών ύδρευσης όσο και με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Αρετή Ι. Παπαϊωάννου

Βουλευτής (Β' Θεσσαλονίκης)

e-✉: aretipapaioannou@parliament.gr

✉ | Βουλής 4 | 1^{ος} όροφος | Γραφείο 101 | Αθήνα, 10562

Περαιτέρω, ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι οι αυξήσεις στα τιμολόγια εμφανίζονται να δικαιολογούνται μέσω επενδύσεων και κόστους λειτουργίας, **χωρίς να έχει προηγηθεί ουσιαστικός δημόσιος διάλογος και χωρίς επαρκή τεκμηρίωση**, ως προς το αν τα βάρη αυτά μετακυλίνουνται δυσανάλογα στους καταναλωτές, και ιδίως στους πιο ευάλωτους.

Οι εξελίξεις αυτές δεν μπορούν να ιδωθούν αποσπασματικά, ούτε ως «τεχνική αναπροσαρμογή», αλλά εντάσσονται σε μια **συνολική πολιτική επιλογή αντιμετώπισης του νερού με όρους κόστους, απόδοσης και αγοράς**.

Το νερό, όμως, **δεν είναι προϊόν, δεν είναι πεδίο επιχειρηματικής δραστηριότητας και δεν μπορεί να υποτάσσεται σε ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια**. Αποτελεί αναντικατάστατο δημόσιο αγαθό και θεμελιώδες κοινωνικό δικαίωμα, το οποίο το κράτος οφείλει να εγγυάται καθολικά και σε προσιτή τιμή. Κάθε αύξηση τιμολογίων σε υπηρεσίες ύδρευσης, ιδίως σε συνθήκες ακρίβειας και εισοδηματικής ασφυξίας, συνιστά **ευθεία υπονόμευση αυτού του δικαιώματος**.

Η δε επίκληση επενδυτικών αναγκών και λειτουργικών δαπανών δεν μπορεί να λειτουργεί ως άλλοθι για τη **μετακύλιση του κόστους στους πολίτες**, ούτε ως μηχανισμός σταδιακής εξοικείωσης της κοινωνίας με την ιδέα ότι το νερό κοστολογείται όπως οποιοδήποτε εμπόρευμα. Τέτοιες πρακτικές οδηγούν αντικειμενικά στην **εμπορευματοποίηση του νερού και ανοίγουν τον δρόμο για ιδιωτικοποίηση**, άμεση ή έμμεση, κάτι που έχει επανειλημμένα απορριφθεί τόσο κοινωνικά όσο και θεσμικά.

Επειδή η διασφάλιση της βιωσιμότητας των υποδομών ύδρευσης δεν μπορεί να επιτυγχάνεται μέσω της οικονομικής επιβάρυνσης των πολιτών, ούτε να λειτουργεί ως προθάλαμος για πολιτικές ιδιωτικοποίησης ή μετατροπής του νερού σε πεδίο επενδυτικής δραστηριότητας.

Αρετή Ι. Παπαϊωάννου

Βουλευτής (Β' Θεσσαλονίκης)

e-✉: aretipapaioannou@parliament.gr

✉ | Βουλής 4 | 1^{ος} όροφος | Γραφείο 101 | Αθήνα, 10562

Κατόπιν τούτων, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Ποιες ακριβώς πολιτικές και οικονομικές επιλογές οδηγούν στις επικείμενες αυξήσεις των τιμολογίων της ΕΥΑΘ; Γιατί επιλέγεται η επιβάρυνση των καταναλωτών αντί της ενίσχυσης της δημόσιας χρηματοδότησης;
2. Πώς θα επηρεάσουν οι αυξήσεις αυτές τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, τους άνεργους, τους συνταξιούχους και τα ευάλωτα νοικοκυριά; Υπάρχει τεκμηριωμένη εκτίμηση κοινωνικών συνεπειών ή απλώς θεωρούνται «παράπλευρες απώλειες»;
3. Υπάρχει πρόβλεψη για κοινωνικό τιμολόγιο ύδρευσης ή ενίσχυση των υφιστάμενων ρυθμίσεων, ώστε να διασφαλίζεται η απρόσκοπτη πρόσβαση όλων στο νερό; Ποια συγκεκριμένα μέτρα στήριξης σχεδιάζονται;
4. Πώς εγγυάται η Κυβέρνηση ότι η αύξηση των τιμολογίων δεν συνιστά μορφή έμμεσης εμπορευματοποίησης του νερού και προθάλαμο ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών ύδρευσης;
5. Δεσμεύεται ρητά η Κυβέρνηση και χωρίς αστερίσκους ότι το νερό θα παραμείνει δημόσιο αγαθό, εκτός κάθε σχεδίου ιδιωτικοποίησης, και ότι η τιμολογιακή πολιτική της ΕΥΑΘ δεν θα υπηρετεί λογικές κερδοφορίας, αλλά αποκλειστικά κοινωνικές και περιβαλλοντικές ανάγκες;

Η ερωτώσα Βουλευτής

Αρετή Ι. Παπαϊωάννου
Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης